הלכה · משנה תורה · מפרשים · ציוני מהר״ן · ספר עבודה

ציוני מהר"ן על משנה תורה, הלכות תמידים ומוספין

רבי נחום אש

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

ציוני מהר"ן על משנה תורה, הלכות תמידים ומוספין

רבי נחום אש

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/ציוני-מהרן-על-משנה-תורה-הלכות-תמידים-ומוספין/
הקובץ נוצר ב־16 בנובמבר 2026 מגרסה v38-202611161422 של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק ג 4
הלכה טז 4
הלכה כ 4
פרק ד 4
הלכה ט 4
פרק ז 4
הלכה ו 4
הלכה כג 4

פרק ג

הלכה טז

לא היה מטיב כו' עד כדי להרגיש את כל העזרה. עי' בכ"מ ולח"מ ועי' בחי' הריטב"א שם ביומא שהביא פר"ח בשם הגאון דלא כפירש"י ולפירושו בין לר"י בין לר"ל הפסק עבודה בעינן ובהג' הגר"ח מודעי שם ותמצא שדעת רבינו כפירוש הגאון ולזה מסכימים דברי רבינו בפיה"מ בפ"ג דתמיד וכיון דהסוגיא דשם מוכחא כר"ל ולר"י אסקינן בקשיא מש"ה בחר רבינו בטעמו של ר"ל ע"ש ול"ק קושיית הכ"מ:

הלכה כ

כהן שהקריב מחצה בשחרית ומת או נטמא או נולד לו מום כו'. וכתב הכ"מ ומ"ש דה"ה לנטמא או נולד לו מום ע"כ ולא הראה שום מקור לזה. אבל דברי רבינו מבוארים בירושלמי פ"ז דשקלים ה"ג דאיתא שם לא סוף דבר שמת אלא אפילו נטמא ואפי' נדחה ממום (בעיא הוא) תני ר"י בר פזי דברדליה ואפי' נדחה ממום וע"ש בק"ע ובש"ק:

פרק ד

הלכה ט

במל"מ ומפשטן של דברים נראה דכל הקודם זכה. לא ראה דברי רש"י בתמורה דף ל"ב ע"א במשנה שכתב דרשאי ליטול דבר מועט מישראל חבירו כדי שיתן עולתו זאת לבן בתו כהן להקריבה כדי שיטול את העור ועי' בתוס"ח בסופ"ב דיומא:

פרק ז

הלכה ו

מצותו להקצר בלילה בליל ט"ז בין בחול בין בשבת. עי' בלח"מ ועי' בש"ק בירושלמי דר"ה פ"א הל"ח שכתב דרבינו סמך על הירושלמי שם ובמגילה סופ"ב שמפורש דהא דתנן במתני' ונקצר ביום כשר היינו ביום ט"ז ואפ"ה דוחה שבת דלכתחלה צריך לקצור בלילה אבל אם לא קצרו בלילה אין דוחין בשביל כך הקרבת העומר וסוגית הבבלי נשנית קודם חזרה דרשב"ל שם בירושלמי ע"ש:

הלכה כג

ואין מונין אלא מעומד. וכתב הכ"מ כתב הר"י בן גיאת שזה קבלה מפי רבותינו ואסמכוה אקרא דבקמה קרי ביה בקומה ע"כ. אבל לא הראה מקומו איה, ובס' יראים סוף סי' קי"ד כ' ואין מברכין אלא בעמידה דכתיב מהחל חרמש בקמה אל תקרי בקמה

אלא בקומה וסיים ע"ז דרשא זו שמעתי ולא ידעתי מקומה והרא"ש בסוף מס' פסחים כ' וכי מברכים מעומד דת"ר בקמה תחל לספור אל תקרי בקמה אלא בקומה, וכתב ע"ז הגרי"ב שם לא מצאתי בכל הש"ס כו' ע"ש, והבאה"ג באו"ח סי' תפ"ט אות ד' ציין ע"ד המחבר שם מברייתא דבקמה תחל כו' אבל לא הראה מקום הברייתא, ועי' בב"י או"ח רס"י ח' שהוסיף עוד בשם סמ"ק ואבודרהם דגם ברכת הציצית צריך להיות מעומד וכתב שם הטעם דגמר לכם לכם מספירת העומר דכתיב ביה בקמה כו' וכ"כ בטוא"ח סי' תקפ"ה לענין שופר וביו"ד סי' רס"ה לענין ברכת המילה ובחי' הרשב"ץ לר"ה דכ"ח הביא דברי הסמ"ק וכתב עליו ואיני יודע מנין לו גז"ש זו ע"ש. אולם רז זה גילה לנו הרב בס' ברכ"י או"ח סי' ח' שנמצא כן בפסיקתא פ' אמור דף כ"ט ע"ג שכתוב שם וז"ל לכם בעמידה שנאמר מהחל חרמש בקמה כלומר בקומה וממנו אנו למידין על כל מצוה שנאמר בה לכם כגון מילה וציצית המול לכם כל זכר והיה לכם לציצית שכולם מצותם בקומה זקופה וזה מדרש וזה הלכה עכ"ל. וכ"ה בפסיקתא כת"י בפ' לך לך בלשון הזה והוסיף שם לולב דכתיב ולקחתם לכם וידוע דסתם הפסיקתא הוא מרבותינו ז"ל וכמה דינים מהרמב"ם הורה גבר מרן בכ"מ דמקורן הוא מהפסיקתא והמחבר הפסיקתא רבינו טוביה היה קרוב לזמן הגאונים והרי מצינו שורש ענין זה בס"ד וכן בס' התניא סי' פ"ה ובס' שבלי הלקט סי' קי"ח כ' וז"ל בלקח טוב מפורש דילפינן לכם מעומר וכו' דספירת העומר בעמידה כו' אל תקרי בקמה אלא בקומה עכ"ל. וידוע דהפסיקתא הלזו נקראת בפי הקדמונים בשם לקח טוב והרי דגם שיבלי הלקט והתניא מייתו לה מהפסיקתא ע"כ. (ועי' גם בפסיקתא זוטרתי פ' שלח) ונגלה מקור דברי רבינו: